

...phorus

et Grudzinska ...ressia.

Krainski Adami: Epitimia seu fama integra, nulla infamiae notā labefactata —

EPITIMIA

Seu fama integra, nullâ infamiæ notâ labefactata,

Ad

Epithalamium PerIllustris ac Magnifici Domini.

D. CHRISTOPHORI A KOLNO PRVSIMSKI

Cum PerIllustri ac Generosâ Virgine

TERESSIA GRVDZINSKA

PerIllustris ac Magnifici Domini

D. STEPHANI GRVDZINSKI FILIA

Bono Omine, Præside Hymenæo celebrata.

Et

Per Adamum Krainski, Sacræ Theologiæ In Almo Colleg: Posnan: P.P. Socie: IESV Auditorem luci consecrata: Illustrique Neosponso oblata, ac dedicata.

POSNANIAE, In Officina ALBERTI REGVLI.
Excudebat PAVLVS Böttcher.

ANNO DOMINI M DC. XXXIX.

REIPVBLICÆ QVIPPE INTEREST, VT CONIVGIA SINT FREQVENTIA, SINE QVIBVS ILLA NEC STARE QVIDEM POTEST, MVLTO MINVS VIGERE, VERVMTAMEN VIRGINEM ESSE DVCENDAM, QVIA SEQVAX EST IVVENCVLARVM ANIMVS, QVEM FACILE QVO VELIS DVCAS, ET ADSVEFACIAS.

Arif. 1. Oeconomiæ Cap. 3.

Ad

Ad PerIllustrem ac Generosum
Dominum

D. CHRISTOPHORVM
à Kolno
PRVSIMSKI.

ORATIO PANEGYRICA.

POscebat hoc nuptiali tuo lumine illustrata dies, vt conspirantibus in exortæ huius felicitatis applausum, plurimorum votis: verecundae quoq; Palladis admurmuratio, meliore animo, quàm splendore verborum, exiguo sese in publicum promeret apparatu. Nam, tametsi prosperrimo Hymenæi tui successu, nobilissima Domus consessusq; tanti decora, ad vberiús atq; digniús, explicandam præsentis gloriæ potestatem prouocaris; lætissima tamen hæc, multumq; spectabilis faustitas, in prædicanda pulcherrimae fortunae tuae magnitudine, Musis etiam silentio interdixit. Adest itaq;, auspicato dies omine, in qua Tu datâ acceptâq, cum fide dextera, Fastigiata Illustrissimæ Grudzinsciorum Familiæ propugnacula auitâ tuâ circumdas Fasciâ: Ita nihilominús vt non magis tuæ ipse interpres victoriae, Incolas obsidione teneri Triumphator magni æstimes; quam illi ipsi, nouum sub-

 inde

inde præsidium gratulentur sibi. Secura namque est, in tanto carcere vtrinq; gloria, quem mutuis perpetuisq; sociata faederibus Magnanimorum Heroum Arma, hodierno in Te ipso spectandum erexerunt Cœlo. Illa equidem in cruentâ furiosi bellorum Præsidis arenâ, pretiosis quæsita & inuenta vulneribus; nunc per varias humanitatis à Te ipso tractata officinas, spem Patriae, Maiorum famam, exceperunt: tantò similiùs illi; quantò fructuosiùs Tibi. Non sum quippe nescius, florentissimum ver ætatis Tuae, in hortensibus Musarum deliciis enutritum: iisq; abundè honestatum floribus, qui hucusq; in Paestanas (nimirùm Tuas) adolescunt Rosas. Splendidā quippè sibi vendicant institutionem, qui publico splendori sunt nati: nec prima finit aetatis excusatio, illos otio torpescere; quib9 illustris nascendi sors, magis quàm Milthiadi trophaea Themistoclis, saepe somnum excutit, facillimumq; proponit praeclaros inter conatus iter ad gloriam. Sciebas igitur Musas Cœli Filias, in amænissimo ætatis Tuæ Tyrocinio, eò suauiùs detinere; quò uberiùs Diuinis earum fontibus, ingeniosam explesti sitim. Vnde factum, vt in eam laudis palaestram, non modò plurimū industriæ contuleris; verùm etiam immensa Terrarum spatia cúm Fraterno vnà

sidere

ſidere idoneus multiplicis eruditionis quæſitor, illuſtraris. Et quamuis illum vitæ prodiga Dulciſsimae Patriæ cura, tam feruido ad Laureas ſuſtulerit aeſtu, vt pullato non pridem occupatus dolore, cælo quidem inſertum, ereptum tamen tibi ingemueris. Ibit nihilominꝰ in ora poſterorū, celebris hic in morte guſtus, & PRVSIMSCIORVM SANGVINE PERFVSI CAMPI, CRESCENT IN DECVS REGNI & PERENNEM INCOLIS FELICITATEM GERMINABVNT: Merito fama veris fæcunda rumoribus, veſtram vbique euulgabit gloriam. Neq; erit

Externo monitore petendus
Virtutis tibi pulcher Amor.

Nimirum hic eſt inoffenſus gloriae curſus; Herculeo ſemper impelli ac ferri, ad magnà, motu glorioſi roboris argumenta, vnum in diſcrimen actâ ſalute comprobare. Quis igitur ſpectatiſſimae tuae Indoli; in hoc recentis exortu Connubii, perpetuitatem Felicitatis ampliſsimae non auguretur: cum primum optatae fulgor lucis ingeſtus, nouae ſerenitatis emicuit, & ſigna laetitiae, quam guſtata non pridem aerumnae potentia commouerat: in indicem hilaritatis frontem exierunt. Annuet profecto Numen optimum, il-

 luſtribus

lustribus Amicorum votis, atque hoc eximio coniugalis tedae fulgore, Tua magis vbique celebritas inclarescet. Quin & mihi liceat (neq; enim alienum hic etiam á Sacris me esse velim) cúm Tobia acclamare DEVS ABRAHAM DEVS ISAAC ET DEVS IACOB VOBISCVM SIT ET IPSE CONIVNGAT VOS, IMPLEATQVE BENEDICTIONEM SVAM IN VOBIS. Tobiæ. 7. 16.

ODE

TRICOLOS TETRASTROPHOS

Necesse est primum copulari eos, qui Seiuncti esse non possunt.

Aris. 1. polit. c. 1.

Visquis corusco nominis Essedo
Vectus, cateruam mille sequacium
Prensas amicorum, per omnes
Inuidiæ celer ire fluctus:

Eheu futurum sollicitus paue
In pace bellum, tarda periculis
Fortuna gaudet, tu doloso,
Quære capur socium duello.

Solus

Solus decorâ coniuge tutior,
Seu fortuito cæca minabitur
Vertigo neruo; seu malorum
Turbo, ferat metuendus imbrem:

Siue æstuosus gurges inhorruit
Hostilis vndæ, seu premit efferus
Turcarum tumultus, acuto
Siue Scythes metuendus arcu:

Et Martiorum castra Quiritium,
Audita Ciues cogere classicis
Bellique maturus Cupido,
Non humiles stimulauit iras.

Matrona, rapto lumine tristior,
Paullum sepultæ distat, & arduos
Decernit anfractus viarum,
Quam viduos numerare menses.

Quocunque tandem climate conspicis
Titan, sacratum connubio decus
(Instabit) orbatæ suorum
Restituat columen dierum.

Iam destinatâ prole beatior
Marti pudicis sacrificat toris,
Nouiq; reptabunt per arcus,
Scuta per, & galeas nepotes.

Siue caducis artubus ingruat
Mors, æstuosis torrida febribus
Vno morituram reposcit,
Coniugii daret vrna solo,

Hæc tu profundo consilio senex
Edoctus, audes iungere dexteram
Sic fata iurauere toto
Sic, superi uoluere cælo

At quos inanis, connubii malè
Timor fatigat, discite coniugis
Est pæna risisse & sereno
Magnanimum tacuisse vultu.

O sospes ergò tam bene conscium
Nactus sodalem, dum sonitus lyræ
Inuitat, insistas decoris
Agminibus meliore plectro.

FASCIÆ PRVSIMSCIANÆ
NVPTIALIS POMPA
DITHYRAMBVS.

Octa non tumultuosis
Fluctuare corda rixis,
Quæ decora Conuiuali
Explicat gyro Catena,
Alligata nuptiali uoce, metra dicite.
Dum citat pedem choraules,
Dum sonora certant buxa,
Quid iuuat fouere mentis
Arce curas, quas dolorum
Mille diligunt Cateruæ mille tela cingere.

Quin

Quin venuſta Martiali
Fronte rideat Corona;
Cui feracis arua prati
Debitas florum procellas
Et marita veris almi deſtinarunt lilia.
Sponſus en Grudzinſciano
Flore, quem ſeuerioris
Aura non momordit Euri,
Ominatae ſtemma Cerae
Veſtit: in ſidus Coronæ ſurgit inde Faſcia.
Hinc auita Flore terno,
Quam per vlnas Gratiarum
Educauit æſtas herbam,
Ad roſeta non moleſtis
Quæ frequentat hora præſens prouocat
ſuſpiriis.
Sit perennis feruor iſte
Ipſe nubium Senatus
Qui fugacis agmen vndæ
Depluit, pro verberatis
Grandinis furore campis, tecta flore ve-
ſtiat.

Et circumcinxit eum Zonâ iustitiæ
Ecclesi. cap. 19.

In Arma PerIllustris Neosponsi,
Tendit in ardua Virtus.

Ela Neosponsi gentilem Tænia nodum
Solu', Thalassæas nectere digna faces,
Ipse Naleczyacis, sociatus nexibus, Hymen
Corda Maritalis nectat vtrinque domus.

DEI ÆDIFICATIO ESTIS
ad Corinth. 1. cap. 3.

Ná ſtarozytny Klinot Ich M. Pánow
GRVDZINSKICH.
Hic vigilantior Argo.

DArmo ſie ſrożyſz Grzymała wybrany/
Boś wielmożna Nałecza mile zkrepowany:
Zktorey takowi ida podten czas meżowie/
Jak z Konia Troiáńſkiego oni Aiaxowie.

Sagittæ

Sagittæ Potentis acutæ
Psalmo 119.

Vnita Virtus fortior.

HAsta ferox scythicis nunquam saturata venenis,
Barbaricum quamuis soluere docta latus,
Dimidium ad medium si fama coegerit orbem,
Connubii Sacris annulus aptus erit.

Et

Et non poterit dimittere eam.

Deuter. cap. 26.

In terris vnio Prima fuit.

MArs z Venerą w Morawie Pacta stanowieli/
Kiedy Panne Rycerzom zkorzyści wyieli/
A Dziś korzyścią Venus, Mars sie łupem liczy/
Miedzy nimi Ogonczyk niechai nie graniczy.

D EGO

EGO PROTECTOR TVVS.
Gen. cap. 15.

SYMBOLVM SPEI.

QVæ Dea Præstaneæ non frustra prodiga messis
Sarmaticam niueo flore beauit humum.
Terna renascenti Rosa si successerit Horto
Vera Prusimsciadum mox erit Hybla domus.

Et didicit capture prædam.
Ezech. 19.

HIC TVTIOR ESTO.

KOsztowney Rozy wonność tego dokazuie
Że sie do niey bystry Lew z muru wyłamuie
Pragnąc/ aby na złotym łubku odpoczęła
A święty wiek z Prawdzicem w tym wieńcu pędzieła

De forti egreſſa eſt dulcedo.

Iudicum. cap. 14.

IDEA PERFECTIONIS.

SIt quamuis, Samſonicum tibi robur in hoſtem,
    Atq; triumphatus, ſit tua Præda Leo.
Dulce. tamen bellum, dulcedo ex ore Leonis,
    Dulcia Victori, mella trophæa facit,

EGO

EGO PLANTAVI
Ad Corinth. I. cap.

Ternarius numerus perfectus.

Z Początku Binde biore / Binde złotnita
Dziś przy węzle Rożami świeżymi wyszyta.
Ktora / niech iasno kwitnie / pokiey phoeb⁹ Konie
Rządzić będzie po Niebie / w złocistey koronie.

Sacroprofana Harmonia

Angelis suis mandauit de te Psalm. 90.

I

PANNO/nie ktorá Parnazum pilnuieß/
Muſczac swe czoło wsliczny Helikonie/
Apolkinowi swą Lutnią holduieß;
Ale/ co w gwiazdy v witey koronie/
Wßytkim Olympem rzadziß y kieruieß:
Na ſczero złotym posadzoná thronie/
Ktory/ Trzy wiedney znaiome swiatłosci/
Y wßytkie czyny/ Troiey Wielmozności.

II

Ty/ Nowożencom zſtaw ſie dziś łáſkawie/
Aby wewßytkim twą pomoc vznali/
W iakieykolwiek badz záwichłaney sprawie
Od ciebie beda/ przyczyny zebrali:
Przy iakißkolwiek zaſiada zabawie
By Aniołowie onych pilnowali:
Wßak O piekunka Ciebie przyznáwała/
Toć wolny przyſtep wßelkim prawem maią.

III

Tyś swietą Binde Prusimſkim nadała/
Moznym Grzymałą Grudzinſkich ozdbiß:
Tyś do Cnot droge/ palcem vkazáłá/
Ty co ras wiekße przes nich dziełá robiß.
Dzis sie iuß z ſtało iák wieczna Myſl chćiálá/
V ktorey łaſki dla Ziemkow z ſposobiß.
Tą Binda zieći/ nowi Małżonkowie/
Podaiąć wrece/ poboznosć/ y zdrowie.

Dzwi-

IV

Dźwigáłáś kiedyś vboga dźiewczyne
Ná Therebyncie: przeciw Olbrzymowi
Row dał gardło/błahey chłopiećinie/
Ktory przestrászny był Israelowi.
Przez Cie/przed Toba/nikt wświećie nie ginie.
Chćiey błogosłáwić nowemu stanowi:
Niech nieuczuie ná potomstwie zguby/
Za Coć/ powinne myśli oddać śluby.

V

Tákowi prosza: wtym prozby gorace
Przed Thronem Páńskim/ niziuchno posiane/
Ják chyży płomień/ goroletno rátsze
Przeszły Olympu sphery farbowane.
Obrońca weyzrzał/ w Seraphiny łśkniace/
Y dał im z skarbu łáski nieprzebrane:
Aniolom kazac/ oboyga pilnowáć/
A w niebespiecznych przygodach rátowáć.

VI.

Czuyni strozowie/ z Boskiey opatrzności
Wskaza podane iák sie vrodźili/
Y iák słoneczney zarwali iasności/
O Boskiey woli gdy sie dowiedźieli/
Ze wielkiey/ po nich wyćiaga pilności;
Zarazem/ swieta wola konać chćieli.
Sli na wysoki Zamek/ kedy stały
Boskiey Armaty geste Arsenały.

VII.

Oszczep tam wisiał ktorym Jerzy smoku
Zabił/ á przynim Paiß szczerozłoty/
Ztad strzały ktore látaia zobłoku/
Tarcz w Diamenćie misterney roboty.

 Tam

Tam y pioruny niewidome oku
Przy ktorych wiſzą człowiecze kłopoty/
Támoſtry Trydent/ ktorym wiec wywiera
Neptun/ gdy tribut/ Abyſſom poſyła.

VIII.

Miedzy inſzymi wzkarbcu rynzſtunkami/
Panczerz zkyriſem wiſiał/ złotonity:
A był ták wielki y że ſie derhami
Szycził Kaukaza/ kunzſt to znamienity/
Ten zacnych Pánow/ y z ich Małżonkami/
Zwykł miewáć wmocey ſwoiey niedobyty/
Ktory pocichu Anioł ná ſie włożył/
A przy Grzymale wbramie ſie położył.

IX

Obaczym/ ieżlić zaſzkodzą Furie/
Jeżli w Chymerey obroca ſie lata/
Pewnie od ciebie ten ſie ſtroż nieſkryie/
By mu żywota/ poſtradać/ y ſwiata/
Zaden zły affekt złością nieutyie/
Chociaſzby przeżył Neſtorowe lata
Za takim ſzancem ſzczeſciec ſłużyc bedzie/
J miáſzo Parka twe láta vprzedzie.

X.

Juſz ſie lekaia/ wybladłe Gorgony/
Centaury/ ſphingi/ ogromne Harpie/
Stekaią Hydry/ widząc obrony/
Straſzny Gerion/ z Cyklopem ſie kryie/
Juſz myſlą od was vmykać ſie wſtrony/
Zgoła przeciwnosć połomałá ſzyie/
Kiedy ſie Cherub/ z Teczą pokumaią/
Pewnie przykrośći żadney nieuznaią.

II. Czegoſz

II.

Czegoż Prusimskich domu/ niedostaie/
Czegoż Grudzinskich Herub potrzebuie/
Ato przymierze przes Tecza Bog daie/
Y Rycerzowi strzedz ich przykazuie/
Dobrze gdy wtaka szczescie Cythre graie
Ktorych niech/ kazdy madry nasladuie.
Kedy sie kolwiek Cnoty narodzicie/
Zwezlu á Zbramy swoy rod prowadzicie.

CNOTLIWY ODGLOS.

DIc mihi Musa virum Captæ post tempora Troiæ,
Qui mores hominum multornm, vidit et vrbes,

DOkad pioro wesole Aonskie Kameny/
Dokad sliczny Apollo/ poetickiey veny/
Moy Rym błahy prowadzisz? wiakiesz zabrzmie strony?
Jaki Odglos swey Lutnie/ zapuszcze w Triony?
Widze sliczny Lucifer/ przeglada oczoma/
Y Konie Phaetonskie/ prystaia nozdrzoma:
Hesperionski płomien w karze złotokoley/
Miele wznieca Celeuzma y Pean wesoly:
Wiedne lige przybiera wierna Compania
Slicznych Panien/ stanowiac nad nimi Thalia.
Aby iednostaynymi swiegotały głosy/
A bluszczámi zdobiely potomne kolosy.
Y ia pewnie z Vacuna zasiadać niebede/
Lecz przy tobie Orpheu vczony zasiede:
Kazac ci reliquialne osierocić strony
W weselsze odmieniaiac/ z Amphionem thony.
Lamenty tu kassuia/ a Jo swobodne/
Niechay miele wykrzykna Syreny ozdobne:
Niechay przeczyste Nimphy/ do koła wychodza/
Co wespoł z Driiadami hyze tańce zwodza.
Bo ták przedtym Naiades/ wesołe działały/
Gdy Marona szczebiotney piszczalki słuchały:

 Ktorey

Ktorey Apollinowa/ Lutnia przygrawałá:
A weſołym klawiſom takty rozdawáłá/
Przy ktorym/ Pierydes cieniuchno ſpiewały/
Gdy dawny ſtan Pánienſki/ w pamieć przywracały/
Bo przedtym w przyrodzonym ſwym Pánienſtwie żeły/
A dziś ſie iuż wgeſłoće Sroczki obrociły/
Zaczym/ przy Helikonie/ Pſalterza pilnuia/
A odmienego ſtanu Cheryden winßuia.
Te wßyſtkie iednoſtaynym głoſem ćie witaia
Śliczna Nimpho/ a czoła niſko nakłoniaia.
Skoro powinna godność/ tobie wyrządziły/
Zaraz potomnym wiekom twoy ſtan poświęciły
Y w Kśiegi z Oblubiencem wpiſały żywota.
Coż? czy niegodna tego mieiſca/ waßa Cnota:
Ktora znaia granice/ w ſpaniałe Lechowe/
Wſczete od Odry Sląſki/ po Beredzinowe
Brzegy/ kedy Balthickie Morze Dniepr przymuie:
A Dnieſtr od inßych zrzodeł pobory rachuie/
Konſtantinowe Miáſto liżoc/ tuż z odnogiem
Wiaże ſie co Galathe zowia złotem Rogiem.
Czuio reke Pruśimſkich/ Biſurmanczykowie/
Od ktorey/ utracali z potomkámi zdrowie/
Nieraz/ Buiurdan śmierći Spahiiom dawali/
Y budowne Tymary w czatach przegladali/
Czynioc znaki w Szaraiach/ ná potomne czaſy/
Lecz ći iuż/ Phœbowymi kochaia ſie laſy/
Nieraz ich Wáwrzyncowem/ Mars wincem czeſtował/
Nieraz Paſem Rycerſkim miłe przepaſował/
A Laurami Bellona ozdobieła/ ſkronie:
Zatych miła Oyczyzna bywała w ochronie.
Zkadkolwiek przykre Eury/ nanie zawiewały/
Ich ſtaraniem/ w lube ſie wiatry odminiały/
Blahowierne/ (aż zimny bol idzie przez ciało)
Wſpomnieć Junaki muße/ ktorzy kleſk niemało
Odnośili/ na bliżny ſwoie pożieraiac/
Y Cieżko na Pruśimſkich reke narzekaiac/
Naſycone ſaidaki z zßabla iadowita
Opußczali/ witaioc godzine zawita.
Ktoż wżdy wyliczyć może/ przodkow dzielne boie/
Przez ktorych y Oyczyzna miała ſwe pokoie/

Ci/

Ci/ y Sago Odważni/ y Rostropni Toga/
Zawdy te ſtrone ſczycae/ kedy ßło o Boga/
Za co wſlicznym Porphirze/ onych wyrył rady/
Sprawca Gmachow ßarłatnych/ Iouiß gromowłady
Tym nigdy Aquilony/ nießkodza Eola/
Nigdy zlego niezpedza Wielmożnych Czyn pola
Ale co raz nowemi/ ozdobni dziełámi
Torem Przodkow/ Synowie poyda za Synami/
Zairzawßy po Marmurách/ odważnych Pradziadow
Beda po ſtronach ßukać ſwiatobliwych ſladow/
Ktore/ wielcy Heroes dla nich zoſtawieli
Kiedy po obcych Kraiach dowćipy oſtrzeli/
Dla Oyczyzny/ á żeby y radą y boiem
Szczycać one/ złotym ia páſali pokoiem/
A tym Laſki zyczliwe czaſow przyſparzały/
Y wbiałych reku/ złote oſnowy trzymały/
Ktore/ zich napiſami Triony przechodza/
A Cnot buinych tłumacze aß w Eou brodza.
Ivßmi tu Harpocrates granice zamierza/
Widzac yże wyſoko Muſa moia zmierza.
Azeby ſnadź iakiego/ nie odnioſła ßſanku/
Albo prze ſłabe śiły nie była w abdanku/
Tá ſie przećie wydziera/ wſpomnieć Wielmożnego/
GRZYMALE/ od GRVDZINSKICH domu idące/
Ktory w Capitolium wie/ co Iánus może/
Wie y iako do Marſa/ wiachać ná podworze/
Tego Wielebna Pallas/ y wſmiertelnym ßranku/
Bellona ſławi/ ſwiatu głoßac bes przeſtánku
Iáſne ſwiátło/ tá Gwiazda/ wydaie ná ſtrony
Zktoregoś Możny doſtał dziś Kryßtofie Zony/
Od ktorey/ moiá ráda vmykai Arkturze/
Bo Prusimſki ſwe Nałecz iuß oſadziel w Murze.

CÆLESTIS PARODIA

PArs bona, mulier bona, in parte timentium Deum dabitur Viro, pro factis bonis. Ecclesiaſ. 26. 3.

Czemuſz

CZemuſź milczyćie, pieſczone Naiady,
Nereyſka Thethys, y Hamadriady?
Co przy koſtowney Cyſternie mieſzkaćie
Gdźie ſię Chowaćie?

Gdzieżeśćie y wy, co Iouiſzowemu
Służyćie gaiu, Idy, tákże Hamu?
Siedząc v Paphu, Adoniſowego
Sadu wonnego.

Przybądźćie wſzyſtkie, pobrawſzy Pandory,
Co ſię bawićie u Parnazum gory,
W źiąwſzy koſztowne vpominki z ſobą
Swietną ozdobą.

Zielonym wiencem, zaſtępuyćie ſkronie,
Pełniuchne maiąc Hiacynthow dłonie,
Poniewaſz, Iuno ſwiątnice otwiera,
A wslub przybiera.

Przybiera Nymphe, koſztowney Pallady,
Niepytaiąc ſię Paryſowey rady:
Lepiey ta rozmie, co ſię komu godźi,
W kwitnącey młodźi.

Y tam przed Bogi naprzod ią ſtanowi,
Oni potwierdzać ſwięty ſlub gotowi.
Potym za ręke, oddawa ią Tobie,
Wielkiey ozdobie.

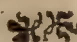
Ozdobie Domu Nałęczow w ſpianiałych,
Pyſznych poſtępkow, y Cnot okazałych,
A Ty ią mile, przyimuieſz do Siebie,
Bo godna Ciebie,

Tedy

Tedy Hymeny, Cora Iowiſzowa
Przy takim Akćie, zaczynáć gotowa:
A zaraśći ſię, zſtawia z Compania
A ty przyimi ia.
Ia z Niebieskiego dowćipu prowadzę,
Swą familia, ia y ludźiom radzę,
Iakowe maią pędźic ſwoie lata
Bez hanby ſwiata.
Tym mie naywyzſzy Oyciec vdarował,
Gdy do Olympu Core ſwą przyimował:
Tak ći żyć radzę, iak przodkowie żeli
kiedy kwitneli.
Poydźieſzli torem pradźiadow żywota;
Wzłotey karocy zaſiadźie twa Cnota:
Każe poganiac, Phæbowi po niebie,
A wożić ciebie.
Lubo zpiiany morskiey vrodzona,
Ale głatkośćią ſama obdarzona,
Tobięm iey weſpoł y z Nimpha nadała,
W wielmożne ćiała.
W dźięczne lilie y, kwiatki rożane,
W liśćiu źielonym pakowie romiane,
Cypryſsy drogie, y Narciſsy sliczne,
Dąm wąm dziedźiczne.
Iam wnuczka Nieba, Oyca okrutnego
Maiąc, doſtałam panſtwa wſzelakiego:
Moia powinność, skarbami ſzafować
... slubow pilnować.

G Ia

Ia wąm zochota, ofiaruię Myrthy,
Y nieśmiertelne, rzucąm Amaranthy,
Do tey łoznice, kędy odpoczywa,
Nimpha potciwa,
Wieśienną słusznię raczę ćię ozdobą,
Nimpho, y wespol kochanego ztobą,
Wonność waszych Cnot, obłoki przechodźi
rzeć mi sie godżi,
Iusz zaćiskaićie, kwiatkami slicznemi
Wszytkie Palace, na wiosnę rwanemi,
Zdobćie łożnice spiewaiąc Hymeny
nie smętne thręny
Niechai wąm Parki sczodrze przedą lata,
Do wieku żyćia, przedlużaiąc swiata,
Kłoto, Lacesis, y Atropos, zgodna
Zprzyiai lagodna,
Zeby wesoło kwitneła Drużyna,
Y Synow swoich obacziła Syna,
Ktory, wpotomne w kapiwszy się lata,
nie znidźie zswiata

HONORARIVM AMICITIÆ.

Dwu tylko przyiaćielow / prawdźiwych przyznawam:
Z ktorych / naprzod iednego w Małżeństwo oddawam.
Drugi zaś / niech po Swiećie szcześciem sie probuie
A wcale / artykuły moie zachowuie.

Swia-

Swiatowy Przyiaćiel

Amicorum omnia communia
Cic: de Legibus 162.

NA te rzeczy obieram w przyiaćielu sobie/
Z ktorych/ iezli nie wßystkie / niech ma iedne wsobie/
Pierwßa/ że zemna będzie gdźie mi go potrzeba/
Druga/ że mi da wdomu/ bez wymowki chleba/
Trzećia/ że mi piniedzmi na Slowo wygodźi/
A woddaniu zaś onych/ domu nie nachodźi/
Czwarta / że mi wpotrzebach prawdźiwie poradźi /
A zwlaßcza wtym co iemu samemu niewadźi/
Piata/ że mi pieska da/ w ktorym sie sam kocha /
Kto tego nieuczyni iuß tam przyiaśn plocha/
Wiec/choć mi sie zaleca/ a dla mnie nieczyni /
Że znim przyiazni niechce / niech mie wtym niewini /
Bowiem takowe Bando wyßlo Stephanowe/
Że przyiaćielstwo zanic nie stoiey takowe.

Amicus qui nihil prodest inimic⁹ qui nihil nocet idẽ sunt
Regale dictum.

Komu się nie dośić stalo.

Jezliß Mal kontentowie pracy przyganiaćie
Awo Coś smacznieyßego wtym wierßyku maćie
Carminibus speculum supponam zoile nostris
Saltem erit hic aliquid quod placeat tibi tu.

MATRIMONII PROSPERITATI.
Quondàm
COLVMNAS EREXIT HERCVLES,
Sui
Cursus & recursus
AST EGO, NVLLVM CONIVGALIS
Famæ terminum conspicio:
Dum video
Celeberrimos laudis gloriæq; lituos,
Non modò per asperos Martis horrore Bellonæ campos;
Verùm etiam per spatiosum publicæ quietis æquor,
NOMEN VBIQVE PRVSIMSCIANVM
PERSONARE.
I
FELIX, MAGNE SPONSE
Dum interim virtuti Tuæ,
Tacitum, loquax tamen
Non saxeis ad honestatem animis imitandum crescit marmor.
Ipsa Comes viæ, ipsa celebritatis Socia,
Magis quam
Ameti Alceste,
Hypsicratea Mythridatis,
Mausoli Arthemisia,
SPONSA inquam Tua, in honoris vestibulo excubantem,
Tanquam indubitatum felicitatis prodromum,
Suum tibi offert Athletam.
Splendoris interea quantumcunq; pignus habet
VIR
VIRO TRIBVIT.
Tecùm crescet illius spes maior, Amicorum columen,
Generis Ornamentum, Decus.
Sospet dicta MENS Æterna Maxima: si pia, si digna volo.
A. M. D. G. V. I. C. H.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0009056